

Soekarno's regering dacht er niet aan, het hoofd in de schoot te leggen. Haar radiopropaganda was één aanklacht tegen de Nederlandse agressie en het Nederlandse optreden. Die propaganda droeg er toe bij dat een soort 'Vijfde Colonne'-paniek ontstond: personen die, naar men aannam, steun wilden verlenen aan de naderende Nederlanders, werden òf gearresteerd en naar Midden-Java afgevoerd òf om het leven gebracht. Hier en daar werden Indische Nederlanders die nog steeds niet vrijgelaten waren, het slachtoffer van die paniek – op Java werden er minstens ruim honderd vermoord en op Oost-Sumatra waren Indische Nederlanders onder de ca. honderd gevangenen van de Republiek die er door *pemoeda*-eenheden werden vermoord. De meeste slachtoffers vielen evenwel, als steeds, onder de Chinezen. In menige plaats arriveerden Nederlandse